

Văn Anh dịch
IPM (H) NHÀ XUẤT BẢN
HỒNG ĐỀU

Nguyên tác Otsuichi
Minh họa Hiro Kiyohara

CALLING YOU

Nguyên tác Otsuichi
Minh họa Hiro Kiyohara

ISBN 9786043285819
9786043285819
P

8935250705745
GIÁ: 48.000 VND

Hiro Kiyohara

Sinh năm 1981 tại Aichi.

Năm 2005, ông ra mắt tác phẩm đầu tay *Hình đối xứng màu hoa anh đào* được đăng trên tạp chí *Young Ace* số tháng 5.

Ông cũng đảm nhận vai trò minh họa cho tác phẩm *Another* bản truyện tranh. *Calling you* là tác phẩm thứ hai của ông được in thành sách.

Otsuichi

Sinh năm 1978 tại Fukuoka.

Năm 1996, ông ra mắt độc giả với tác phẩm *Mùa hè, pháo hoa và xác chết của tôi* đoạt giải thưởng *Jump* dành cho tiểu thuyết và văn học Phi hư cấu lần thứ 6 của *Shueisha*.

Năm 2003, ông nhận giải thưởng *Honkaku Mystery* với tác phẩm *GOTH - Vụ án cất cổ tay*.

Ngoài ra ông còn sáng tác các tác phẩm như *ZOO*, *Mắt dại*, *Hạnh ngộ trong bóng tối*, *Đồng thoại đen*.

—CVΓΓ!M€ΛΩ—

Nguyễn Lạc Otsuichi
Minh họa Hiro Kiyohara

CALLING YOU

—~CALLiNG YΕU~—

Một
giai điệu
quen
thuộc

bỗng
nhiên

A...
A lô...

vang lên
trong
đầu mình...

Vì đây
chỉ là

Không
thể năn...

—CΛLiNG YOУ—

Nguyên tác: Otsuichi
Minh họa: Hiro Kiyohara

điện
thoại
ào

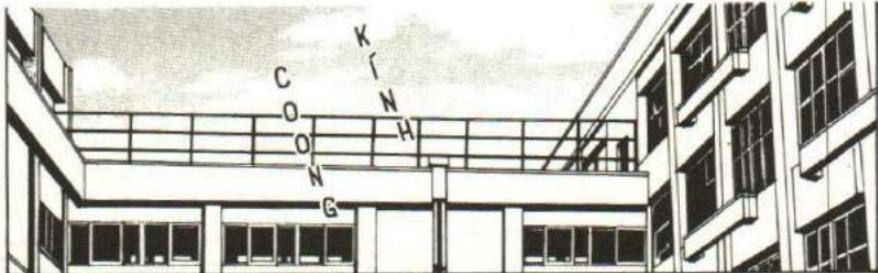
do mình tự
tưởng tượng
trong đầu
mà thôi...

Mục lục

Chương 1	7
Chương 2	51
Chương 3	95
Chương 4	139
Chương 0	185
Lời bạt	194

Chương I

BỌN TỐ
ĐANG
ĐỊNH ĐỊ
KARAOKE,

HÌNH NHƯ
TỪ HỎI
NHẬP HỌC
BỌN MÌNH
CHUA NÓI
CHUYỀN
VỚI NHAU
LẦN NÀO.

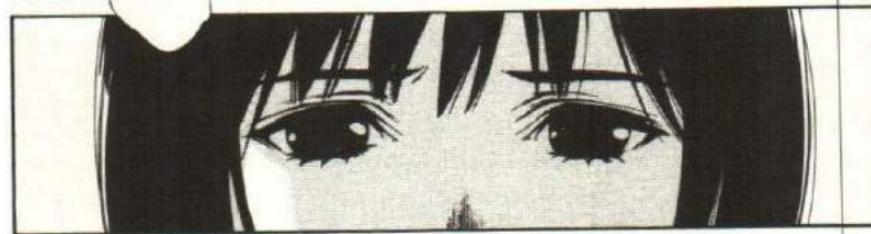
NHUNG
MÃ...

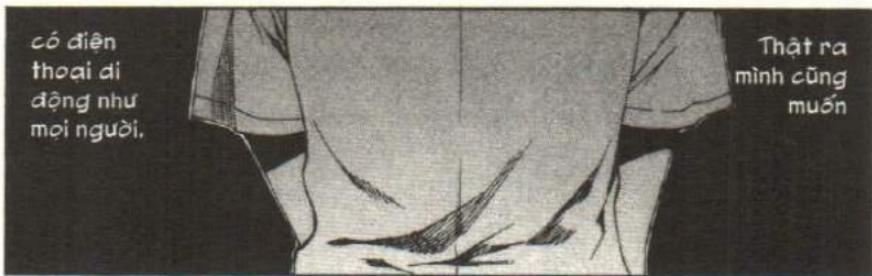
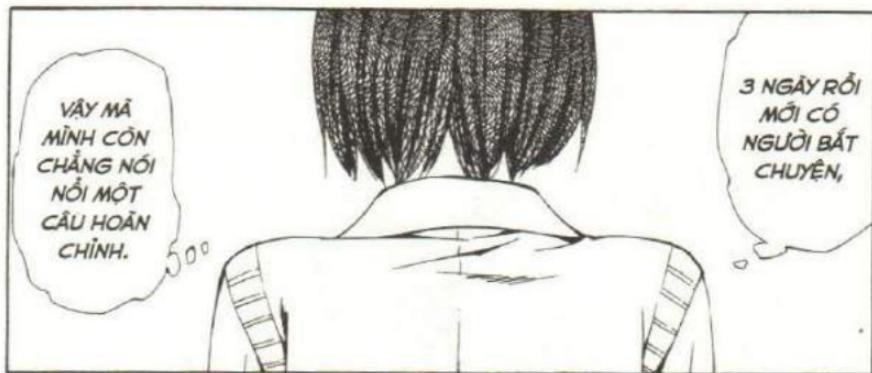

Ã...

nên dành
cười nhạt
lấy lè
rồi khiến
người ta
thất vọng.

Mình không
biết phải
phản ứng thế
nào với câu
chuyện của
đối phương

Mình ăn nói
vung vãi,
hết có người
tôi bắt chuyện
là dè dặt.

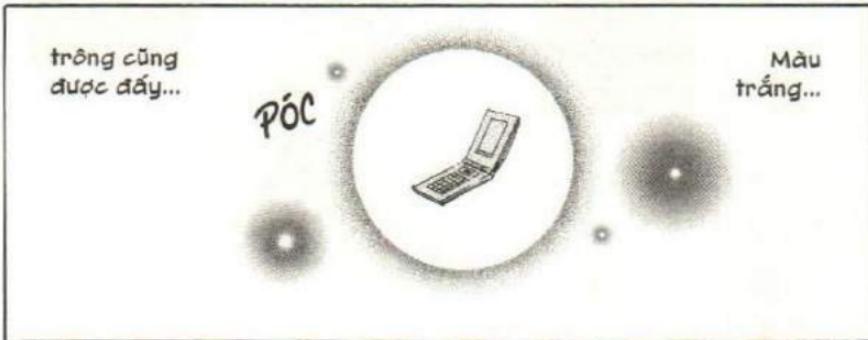
NHUNG
MINH THÍCH
CHIẾC
ĐỒNG HỒ
NÀY...

mang
điện thoại
cũng chẳng
để làm gì.

Người
không có
bạn để
nói chuyện
như mình

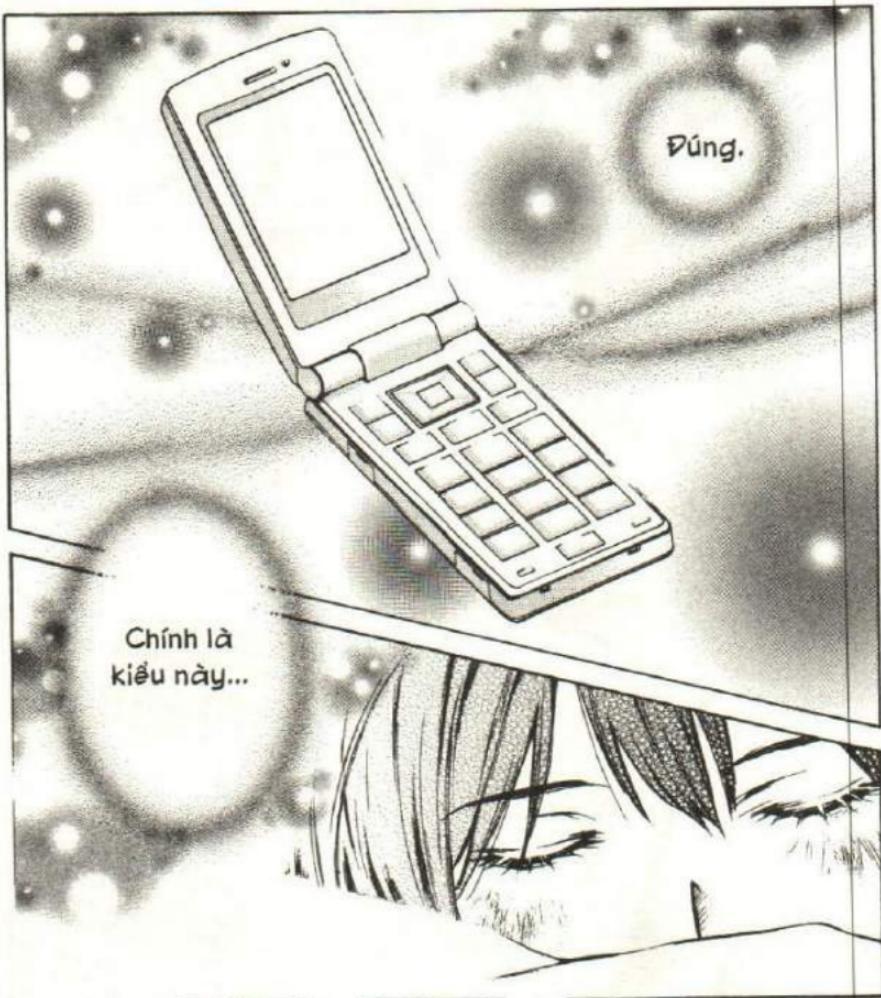

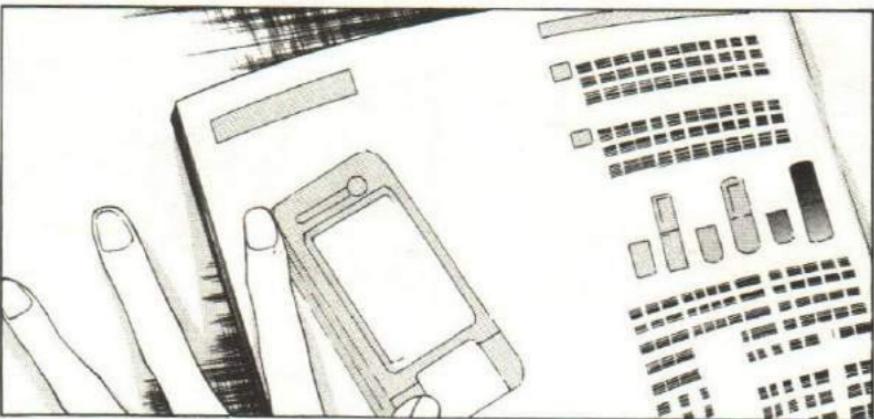
Sờ vào có
cảm giác
nhăn nhụ...

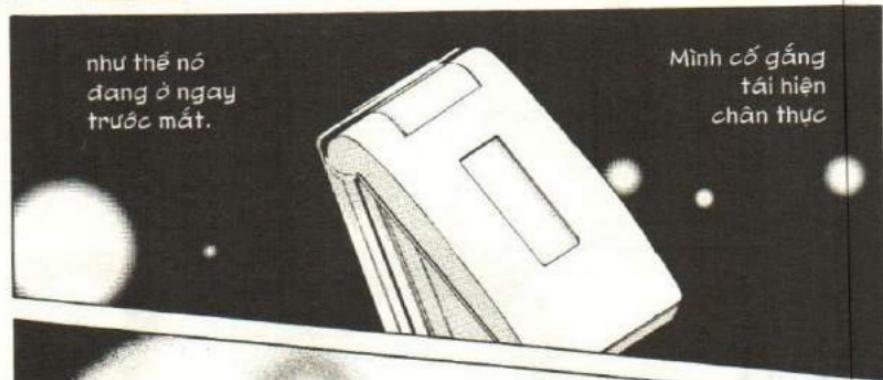

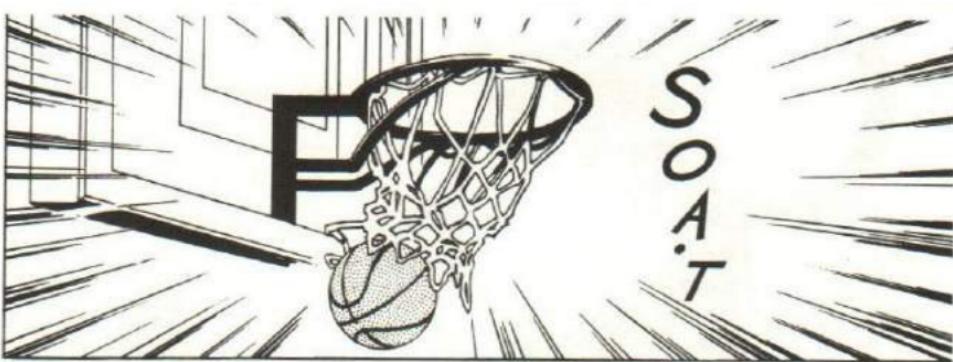
Đúng.

Chính là
kiểu này...

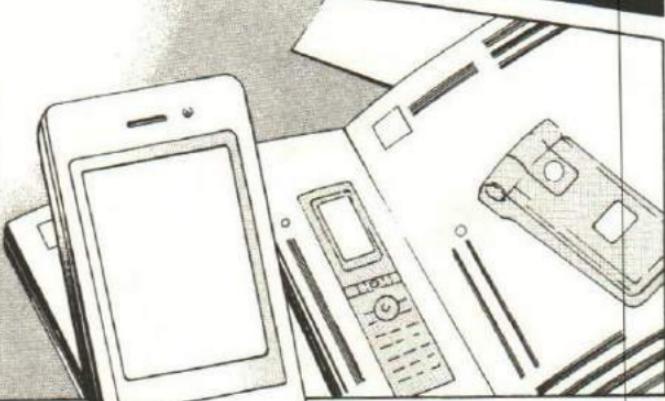

Cứ như
vầy,

dù
đi học
hay
ăn cơm,

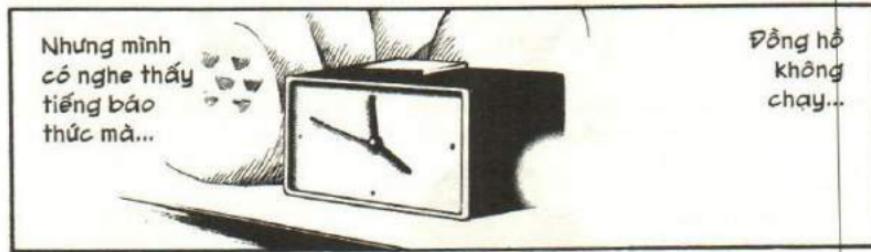
trong đầu
mình lúc nào
cũng nghĩ
đến chiếc
điện thoại
mơ ước.

mình
quên mất
nó không
hết tồn tại.

Nó
khắc sâu
vào trí óc
đến mức

LÍ NHA
LÍ NHÍ NHƯ
TIẾNG MUỖI
KÊU ẤY!

EM PHẢI
NÓI TO
RỎ RÀNG
NỮA LÊN!

THÔI,
ĐẾN ĐÓ
ĐƯỢC
RỒI.

NÃO,
TAKAGI
ĐỌC TIẾP.

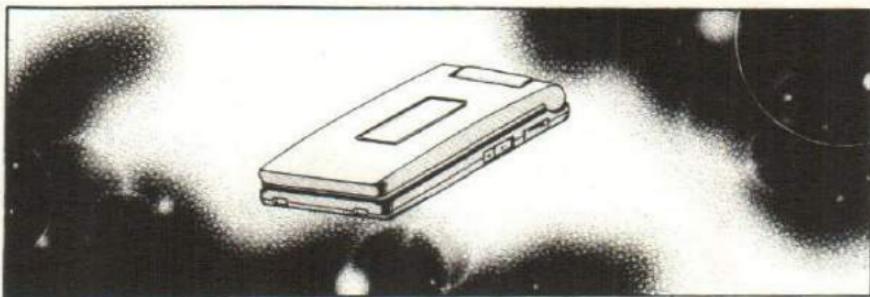
Khúc
khích

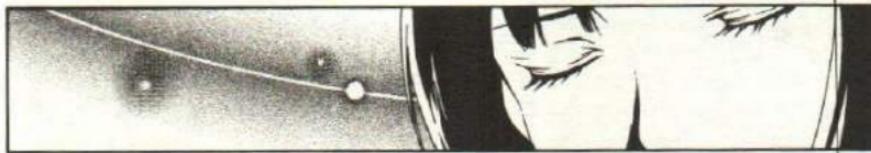
Ha
ha
ha
ha!

VÀNG.

CUỐI CÙNG,
TAY PHẢI TÔI
BỊ AI ĐÓ...

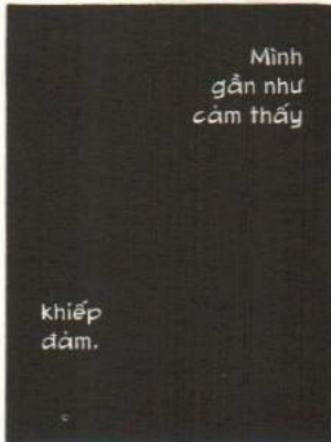
Chiếc
điện thoại
trong đầu
mình

cố lưu
cuộc gọi
từ một số
điện thoại
rất dài.

LỊCH SỬ CUỘC GỌI
1 CUỘC GỌI NHỎ

1352
4119769913
3421561115

14 giờ
5 phút...

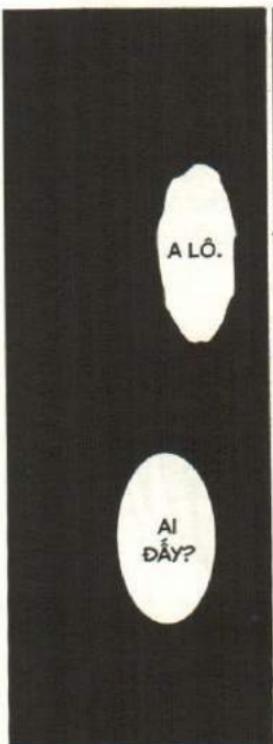
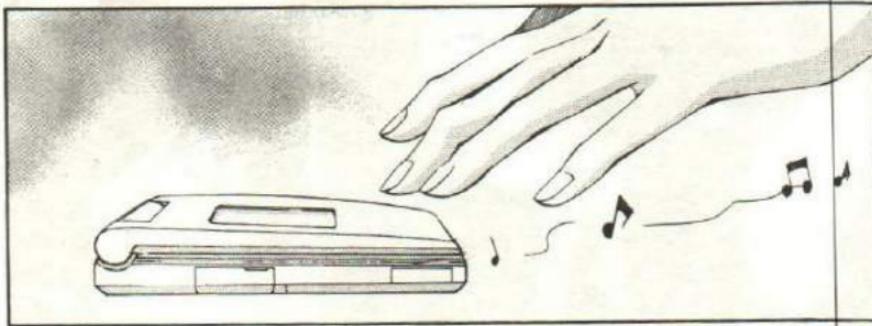

Nhạc
chuông
điện
thoại...

Lại là của
người ngồi
đằng trước
chẳng...?

Còn
em?

Anh là
Nozaki
Shinya.

Gặp sau
nhé...

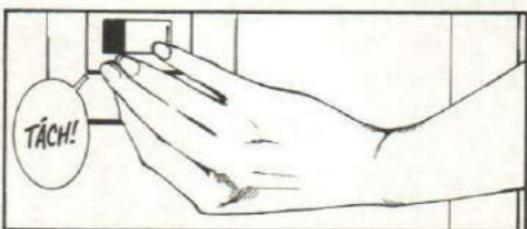
A!

Chờ
đã!

Em là
Aihara
...

Aihara
Ryo.

Làm
sao
bây
giờ?

Mình
điên
rồi.

Chiếc
điện thoại
àó này

rốt cuộc
là gì?

MÌNH
PHẢI XÁC
MINH MỚI
ĐƯỢC...

C
A
C
H

NGƯỜI
PHU NỮ
NÓI TRONG
DIỆN THOẠI U
LÃ AI NHỈ?

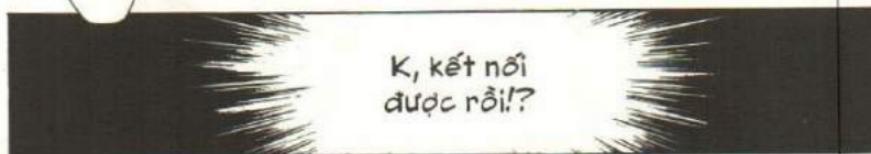
Thứ bao
nhiều lần
vẫn không
kết nối
được...

Số máy
này hiện
chưa đăng
kí thuê
bao...

Đầu tiên là
số dự báo
thời tiết...

Báo
giờ...

Cũng không có việc gì quan trọng...

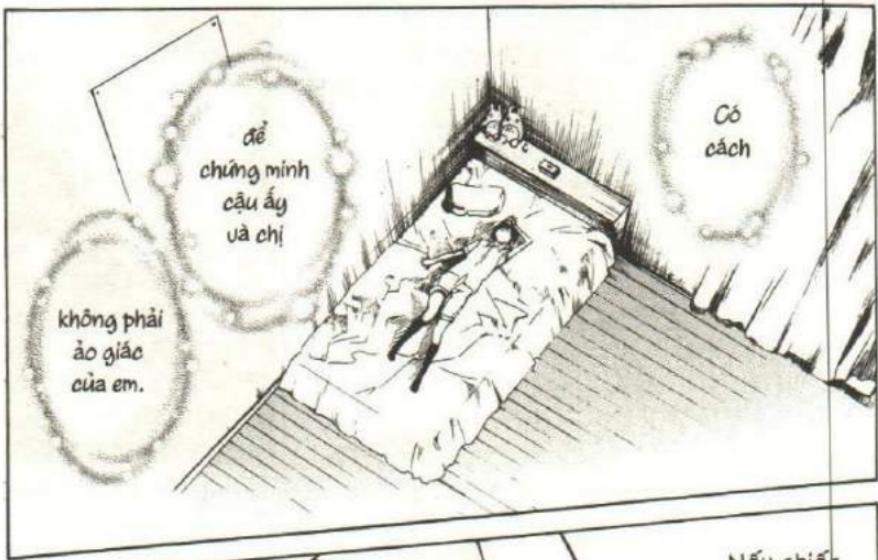

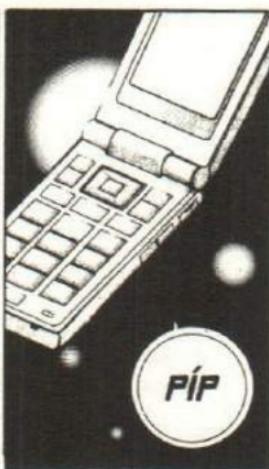
Có
cách

để
chứng minh
cậu ấy
và chị

không phải
ảo giác
của em.

Chương 2

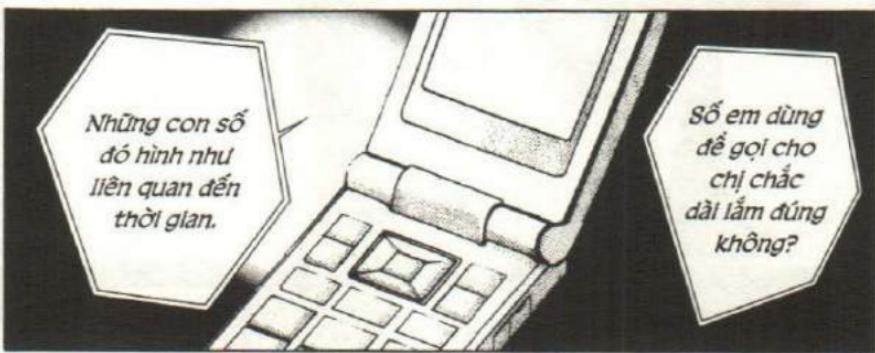

O?

Chà...
vậy là cách
nhau đến cả
mùa rồi.

Xem nǎo...
Ngày 21
tháng 6 ạ.

Chỗ em
bây giờ là
ngày mấy
tháng
mấy?

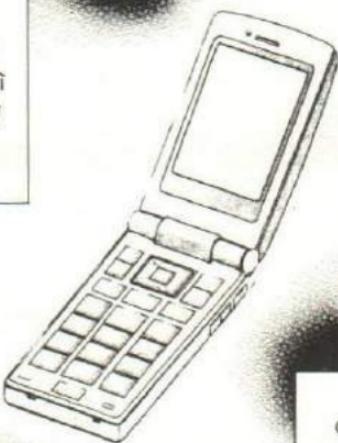
Ví dụ

đã dạy cho
mình rất nhiều
kiến thức về
dường dây
diễn thoại
vô hình này.

Thế là
chị ấy

âm thanh
gây ra bởi
động của
không khí cũng
không thể
truyền đến đầu
dây bên kia.

nếu mình
thực sự mở
miệng nói thì
dù lớn tiếng
đến mấy,

Chỉ những
lời nói trong
cảm lặng mới
có thể truyền
tới đối phương.

Còn vì sao
lại có tình
trạng sai
lệch này thì
chị ấy cũng
không rõ.

Khoảng
sai lệch
thời gian
luôn không
thay đổi.

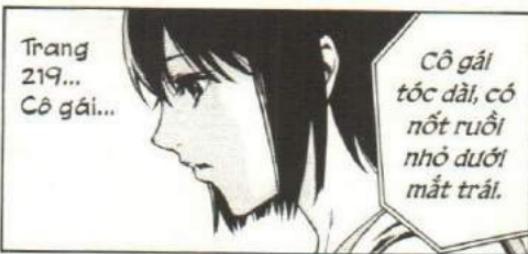

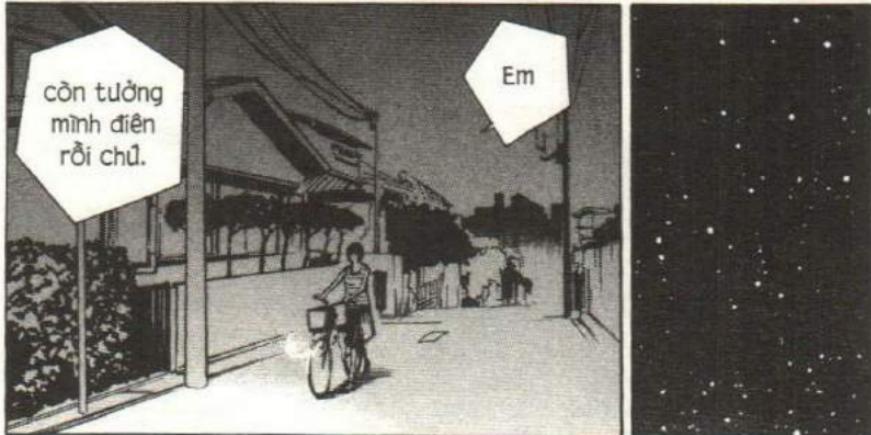

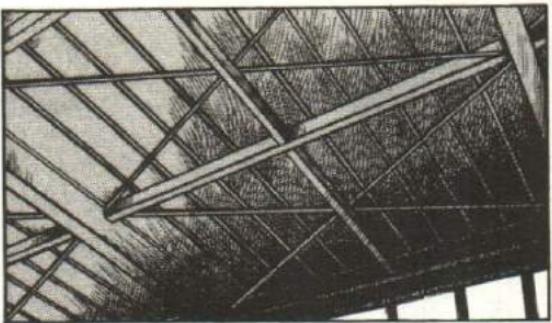

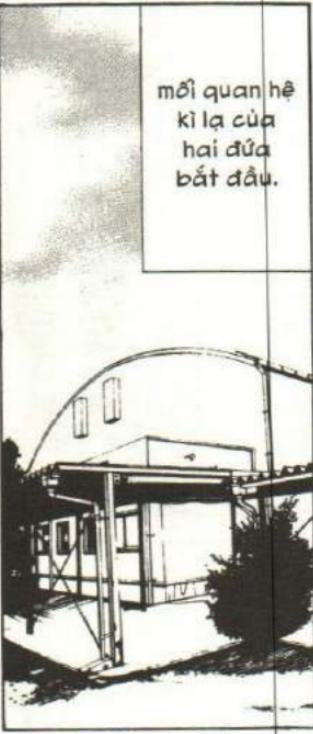

Và
thế
là

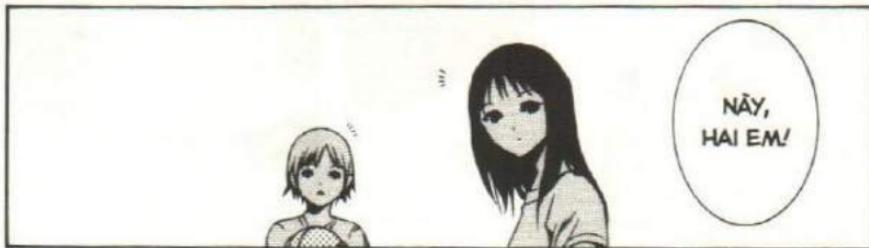

mối quan hệ
kì lạ của
hai đứa
bắt đầu.

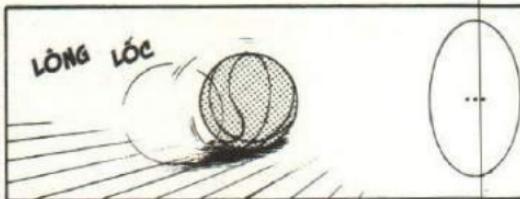

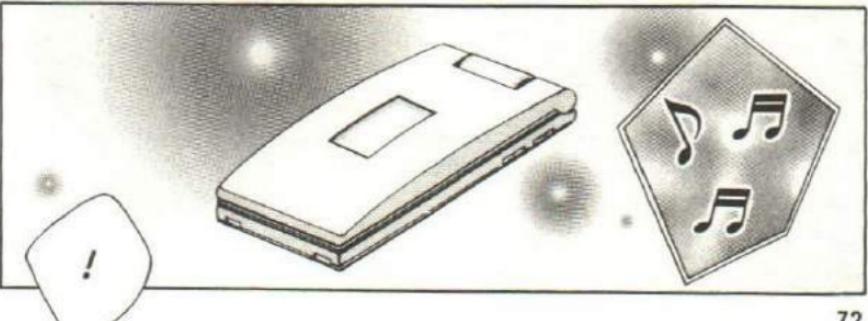
BỊ THỦA
RA Ă?

Làm sao
bây giờ?

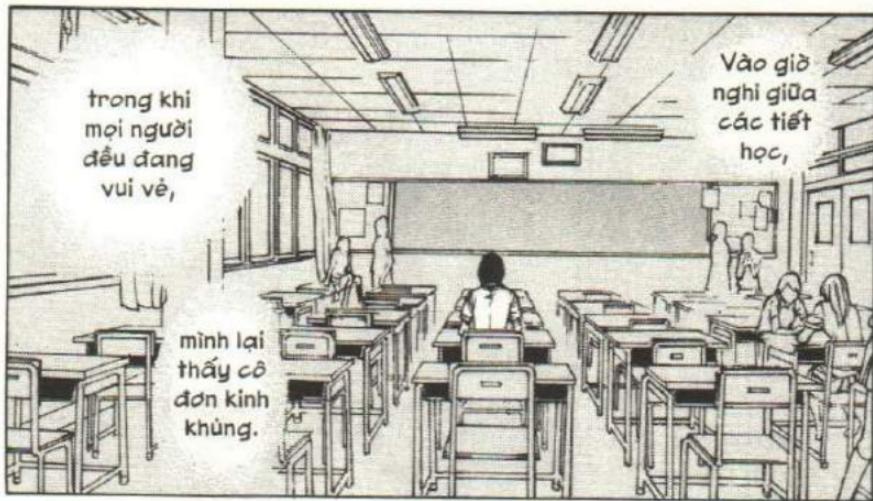

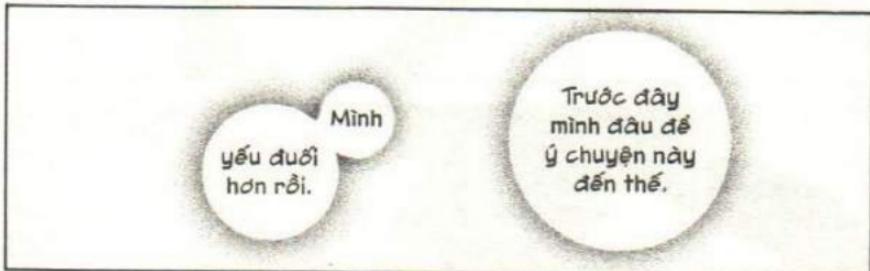

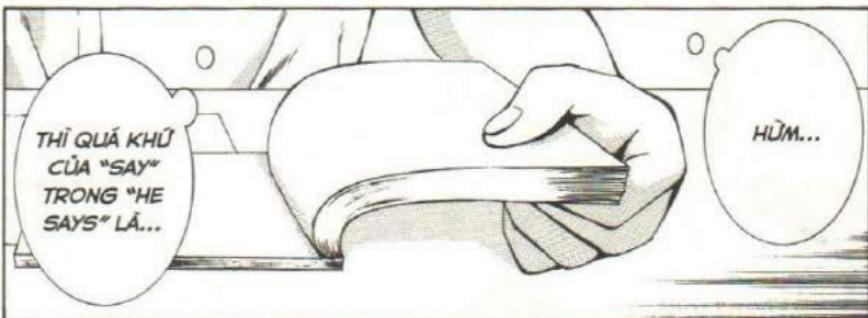
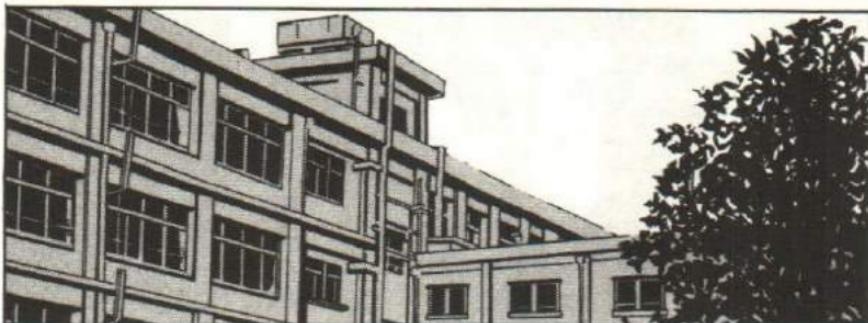

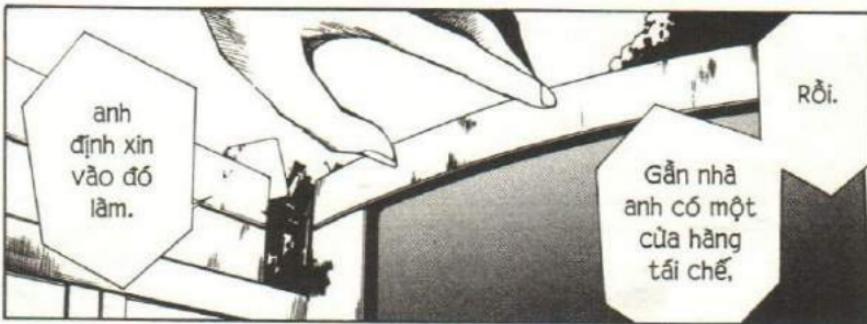
Vào giờ
nghỉ giữa
các tiết
học,

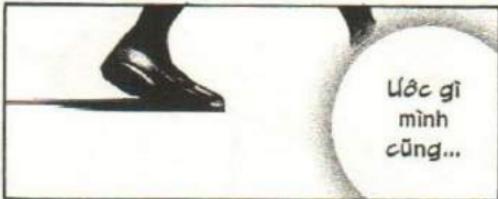

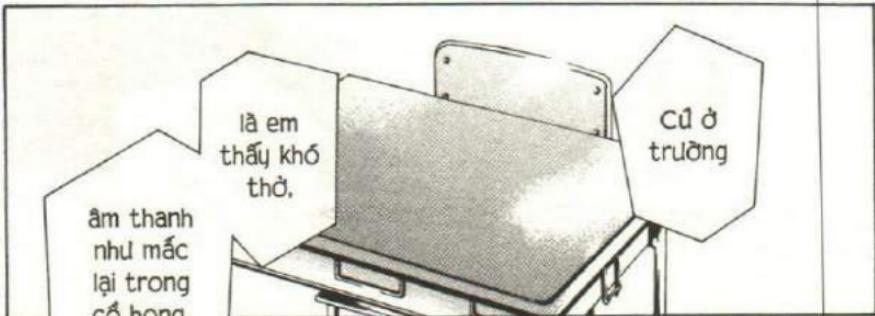

XÀO XẮC

Vì em
cố gắng
hạn chế
giao tiếp khi
ở trường

nên
luôn dẫn
cùng lại.

không thể
phát ra
âm thanh
nữa..

Thà
rằng

Thật
chẳng
ra làm
sao...

Giọng nói
thật sự
của em
ngày một
yếu...

Em
cảm ghét
giọng nói
của mình

đến mức
Không thể
chịu nổi!

Đến mức
muốn cầm
dao đâm
vào cổ
họng!

Anh
Nozaki...?

Em
đừng ghét
giọng của
bản thân...

Có...
Có lẽ
vậy.

À...
Em...

Tóm lại
nếu ở trường
có thể nói
rành mạch
rõ ràng,
em sẽ thích
giọng của
mình hơn
đúng không?

sao
thế
ạ?

Có,
nhưng...

Nhà em có
đài cassette
không?

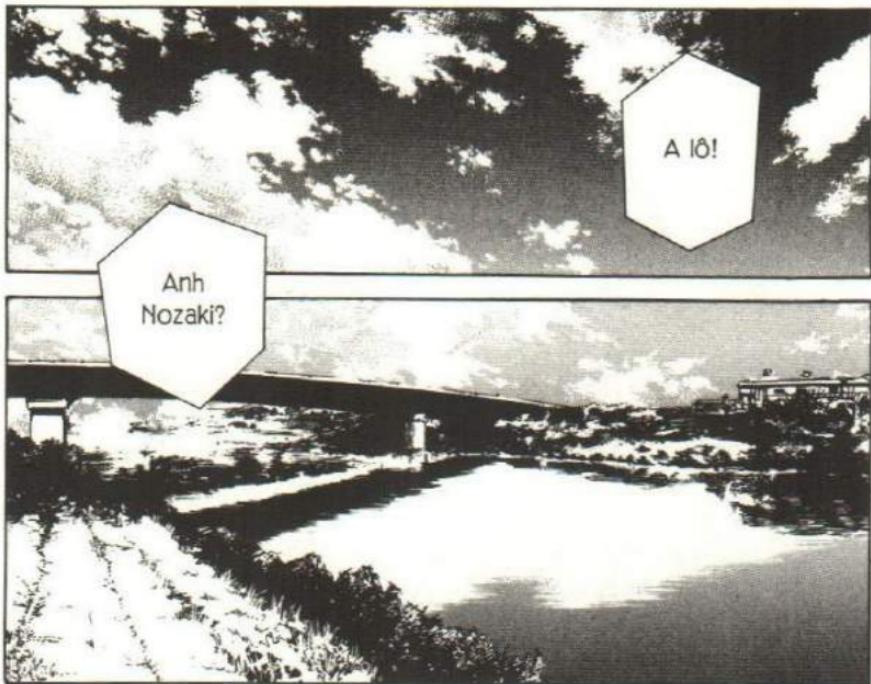
Nếu
chưa
thì

Mai là
Chủ nhật,
em có dự định
gì chưa?

anh
có một
đề nghị.

Chương 3

HÔM NAY
LÀ NGÀY 8
THÁNG 7...

T, TÔI
ĐANG

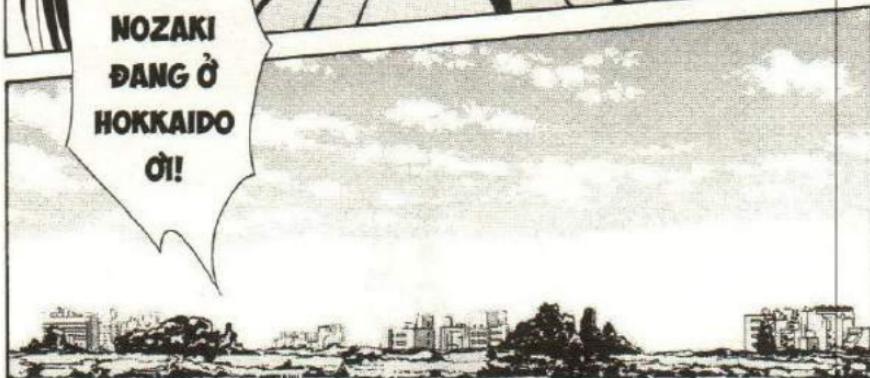
Ở BỜ SÔNG
KHÔNG MỘT
BÓNG NGƯỜI.

Mình
ước

ANH
NOZAKI
ĐANG Ở
HOKKAIDO
ƠI!

mình
có thể
thích
giọng
của
bản
thân
hơn...

ANH CÓ
NGHE THẤY
KHÔÔNG?

Một
tuần
sau

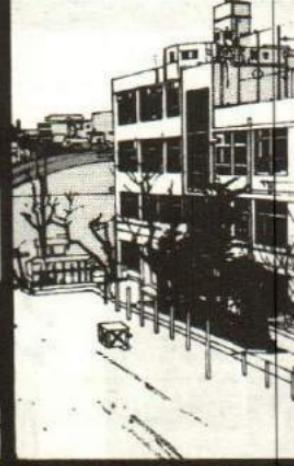
A lô,
anh
Nozaki
à?

Kể từ
lần đó,

mỗi khi
nói chuyện
với ai

em lại
cực kì
căng
thẳng.

Em
không
biết

nói chuyện
xã giao hay
pha trộn, nên
lần nào cũng
nghiêm túc
đáp lại.

Aihara
cứ để một
kiểu tóc,

Từ hồi
tiểu học
đến giờ

nhưng
thật ra
có hợp
quái đầu.

Không biết
từ khi nào

mít ướt
thế này.

mình
lại

Cảm ơn
anh...

...!

Anh
Nozaki!!

À,
thì...

Hả?

Gì
thế?

Không
có gì...

Hả?

Cảm ơn
chuyện
gì?

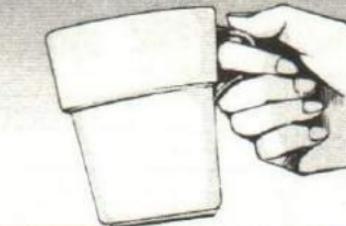
Mình
muốn

từng bước,
từng bước
thay đổi
bản thân...

việc
luyện tập
phát âm
cố kết quả
rồi à?

Vậy là

Thấy
hai đứa
thân nhau
thế này
chị
cũng
yên
tâm.

Ã
mᾶ...

Đạo nãy em
còn luyện nói
nhanh những
câu lú lúi
cơ...

Đều
nhờ anh
Nozaki
đẩy ạ.

Vâng!

Côp

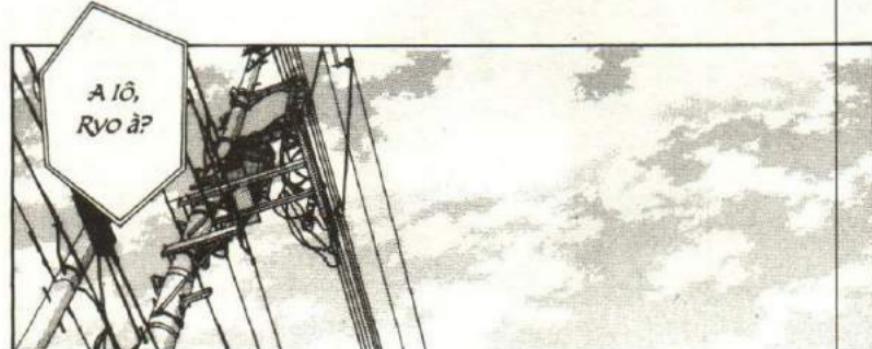
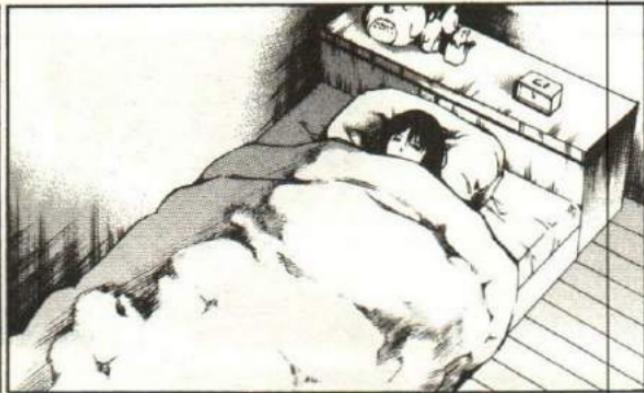
Hai đứa
vẫn chưa
có ý định
gặp nhau
sao?

Mình
và anh
Nozaki

gặp
nhau
u?

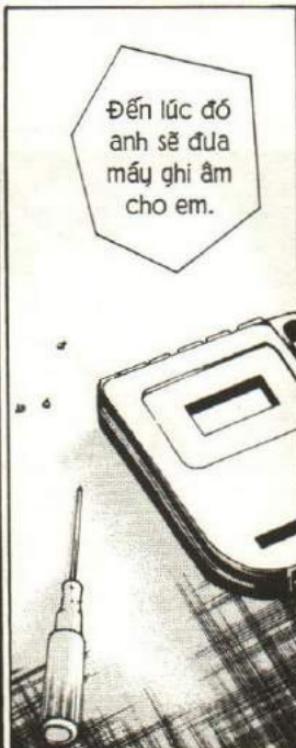

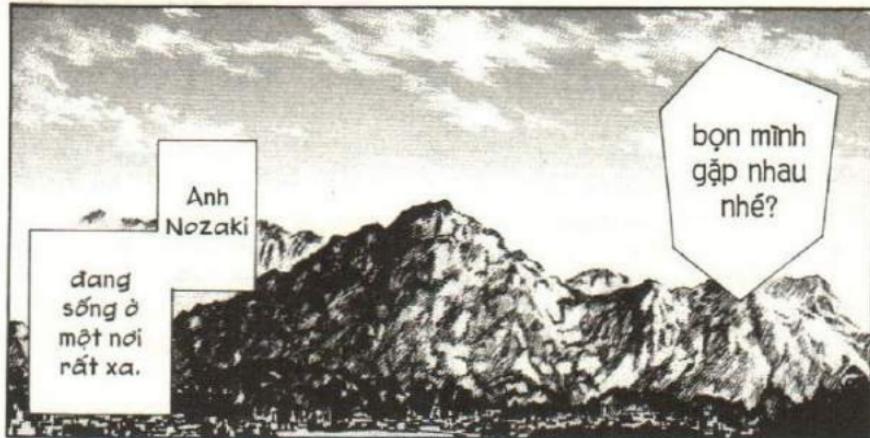
Chú
cửa hàng
tái chế từng
giúp anh
rất nhiều

đang lê
có việc
phải đến
Tokyo,

...

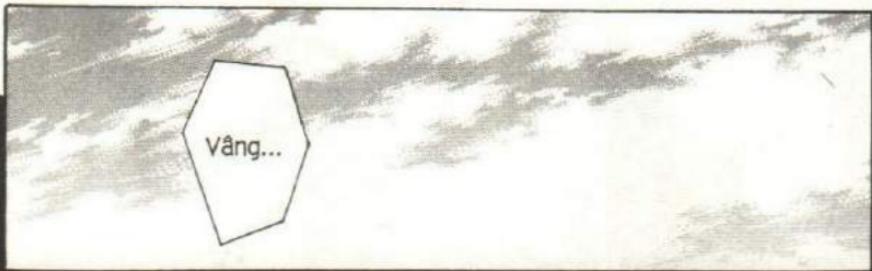

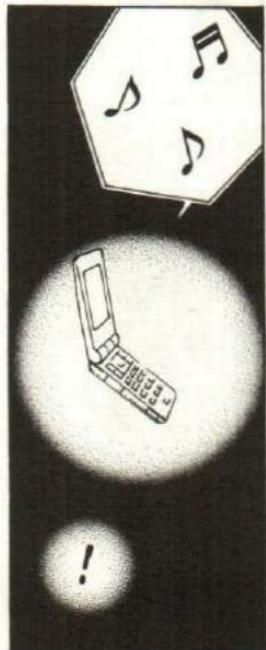

là người
để mình
trút bầu
tâm sự.

là người
cùng mình
nói chuyện,

Nhưng mình
cảm giác
anh ấy luôn
ở bên mình

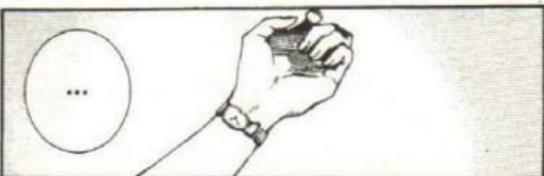
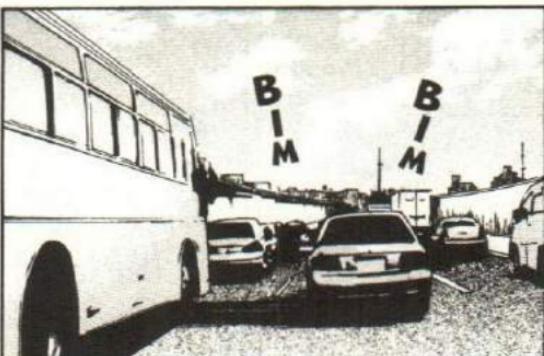

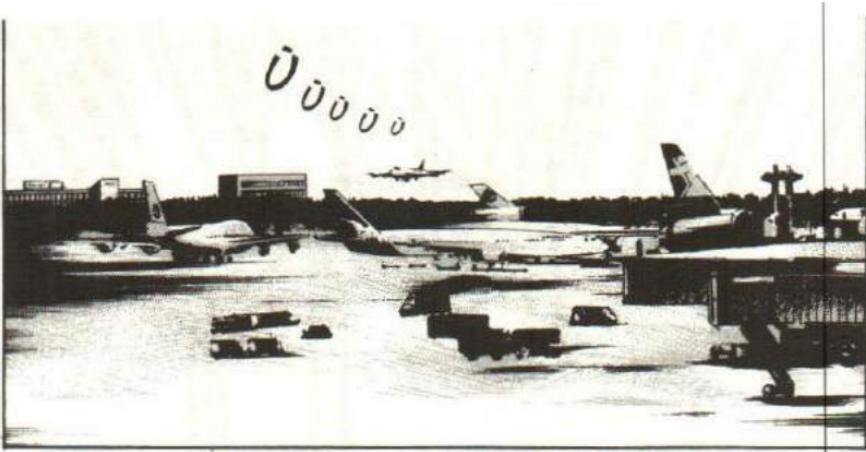

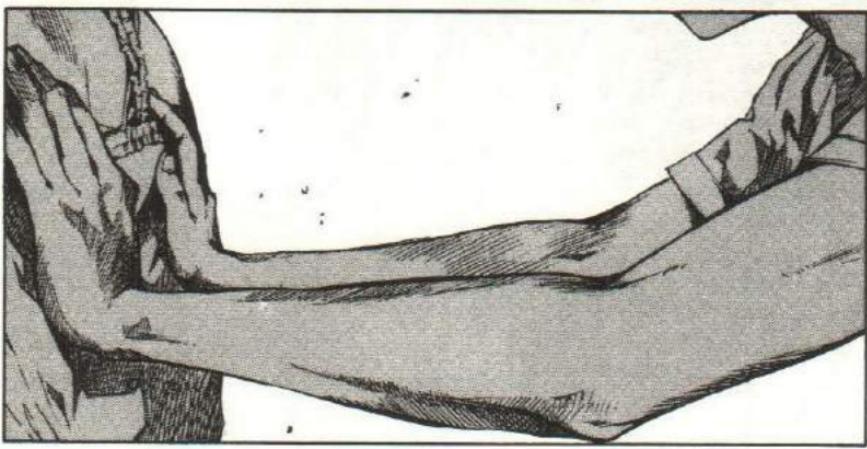
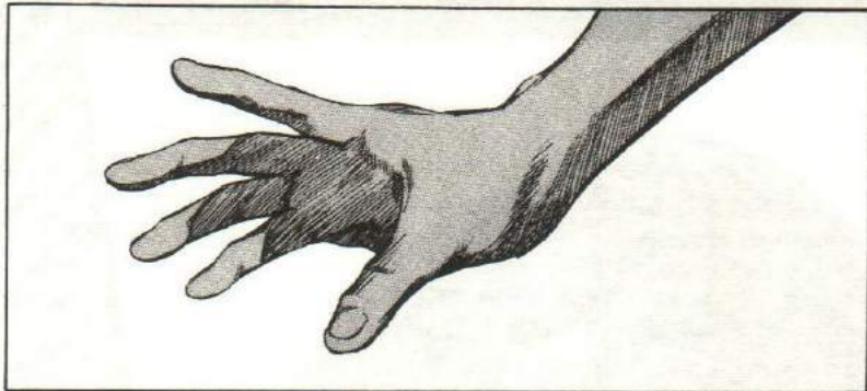

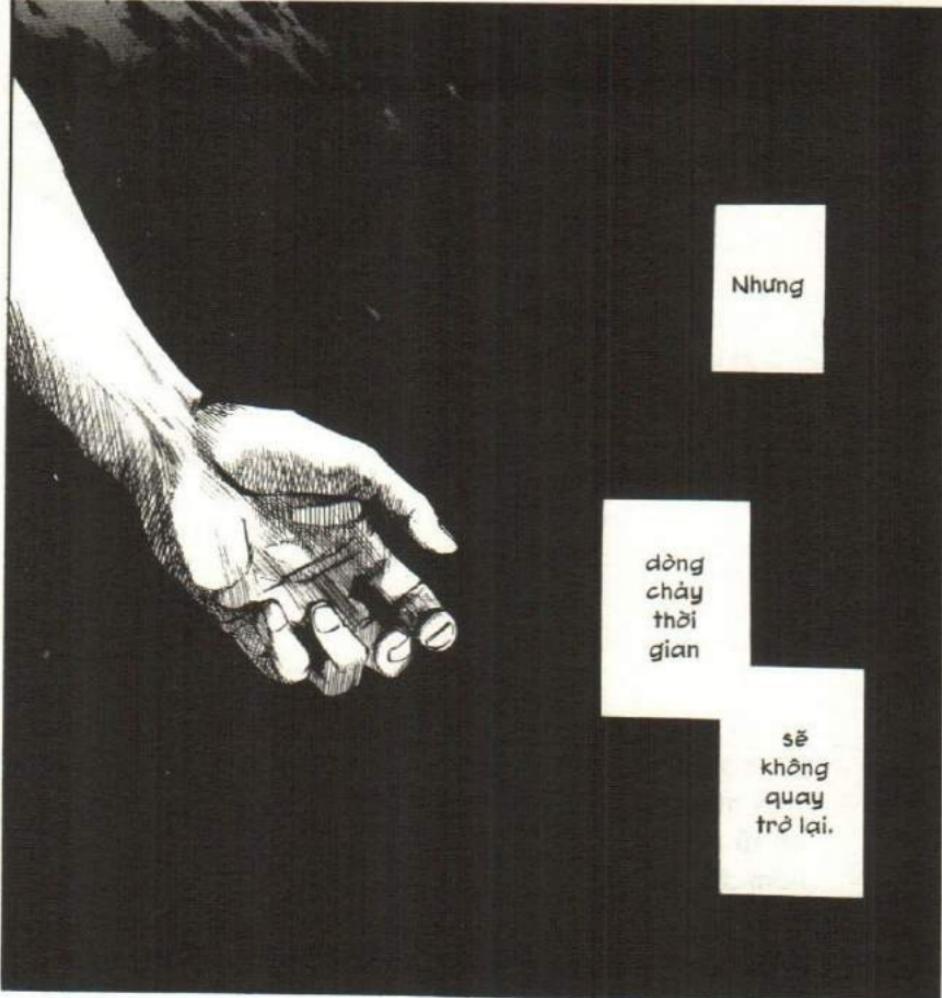

Đã bao năm
trôi qua
kể từ
hôm đó...

trong lòng
vẫn thoáng
cảm thấy
biết ơn cùng
dần vặt.

nhở lại
ngày
hôm ấy,

Tôi
bất
chợt

Nhung

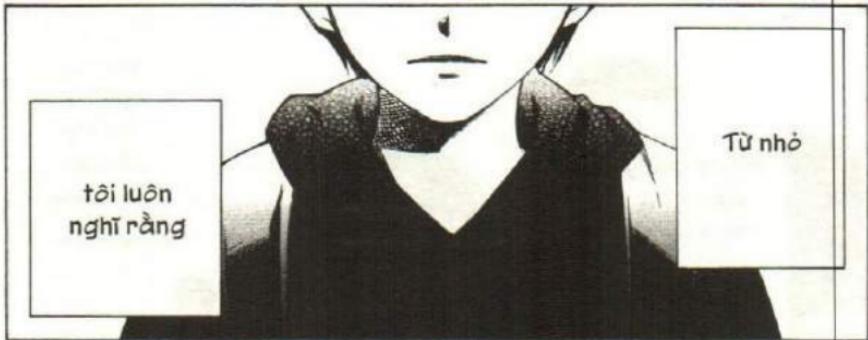
dòng
chảy
thời
gian

sẽ
không
quay
trở lại.

Không
quay lại
nữa.

Chương 4

dù cố gắng
đến mấy
mình cũng
chỉ có thể
đứng ngoài.

khi mọi
người vui
về trò
chuyện
với nhau,

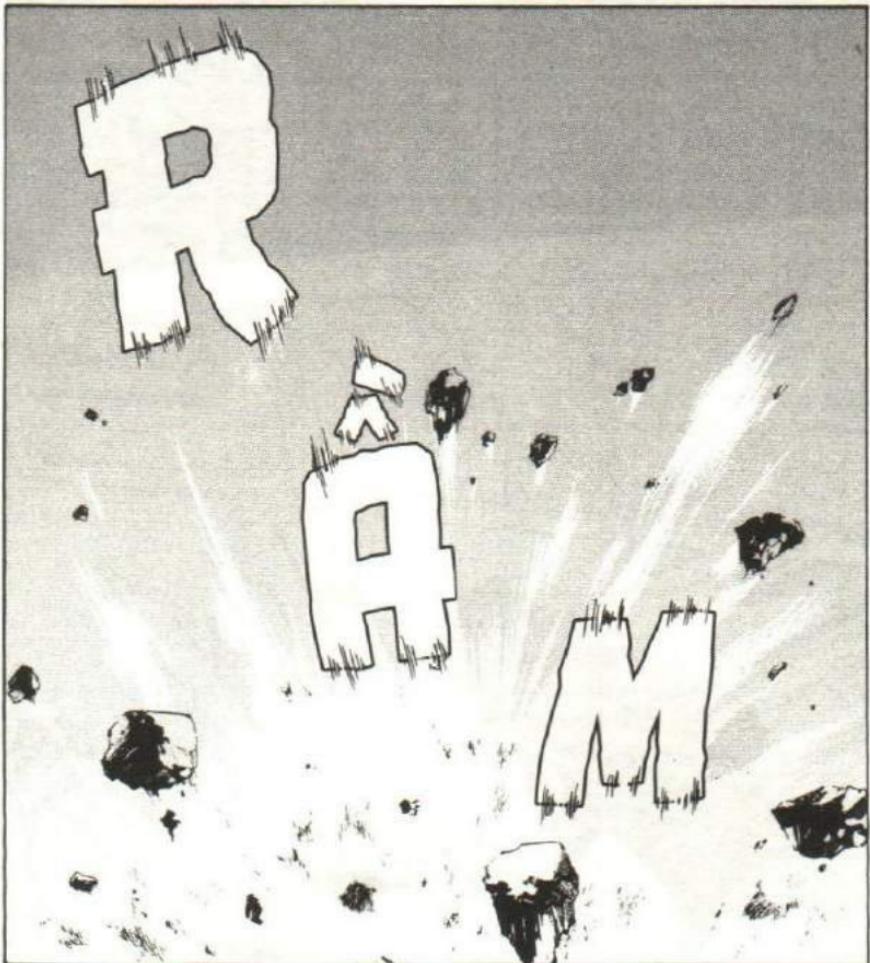
Tôi luôn
nhận thức
rất rõ
điều đó.

mình...

Phải
rồi,

thật
cô
đơn.

Gi
vậy...?

Á Á Á Á!

CÓ
NGƯỜI
VỪA BỊ
Ô TÔ
ĐÂM!

NÀ...
NÀY!

Rốt
cuộc đă
xảy ra
chuyện
gì...?

XÔN
XAO

AI ĐÓ
MAU GỌI
XE CỨU
THƯỞNG!

RỐT
CUỘC
EM...

...

CH...
CHO
HỎI...

NÀY! EM
KHÔNG
SAO
CHÚ?!

CÂU ẤY
ĐÃ ĐẨY
EM RA

VÀ BỊ
Ô TÔ
ĐÂM...

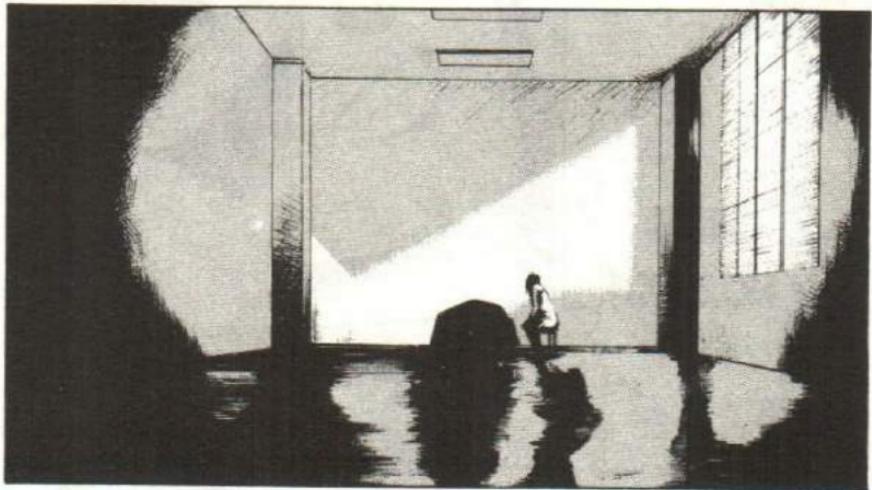
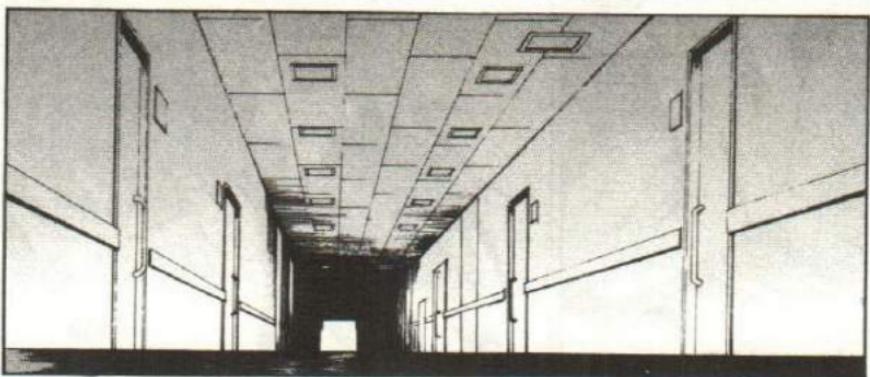

lại xảy ra
chuyện
này!?

ANH
NOZAKI!

ANH
NOZA-
KI!

Nếu không
cứu mình,
anh ấy sẽ
sống sót,

còn
mình...

cá
giọng nói
của anh
nữa!

Giọng
nói?

Bởi vì...
anh...

Em
không thể
nghe thấy
giọng của
anh được.

Em nói
dối...

EM
KHÔNG
NÓI
DỐI!

bị
câm!

Vì vậy
em không
thể nghe
giọng nói
của anh.

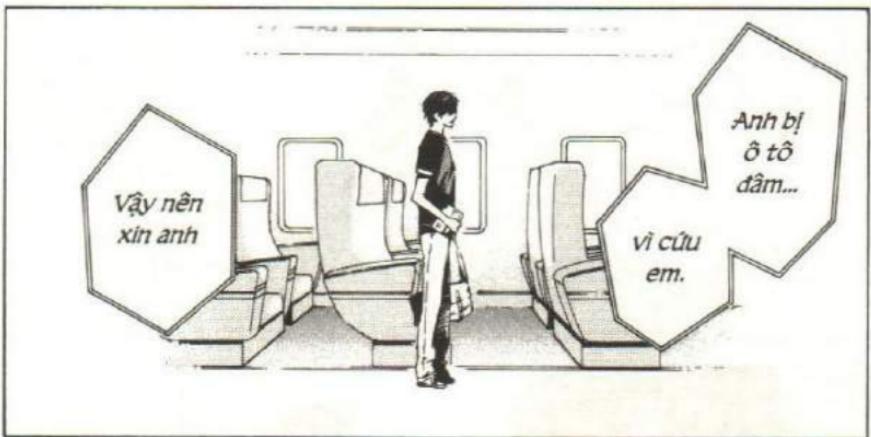
và cũng
không nói
được nữa...

Sau vụ
tai nạn
hồi 5 tuổi,
anh bị mất
thính lực

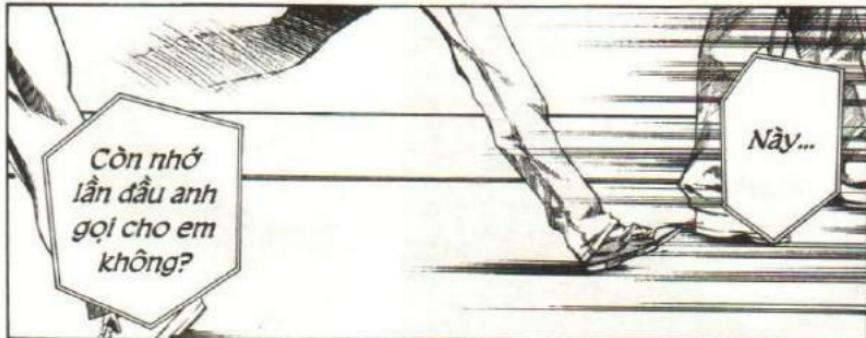

Nếu
đến...

anh sẽ
chết
đấy...

với cô gái
ngồi cùng
chuyến xe
buýt...

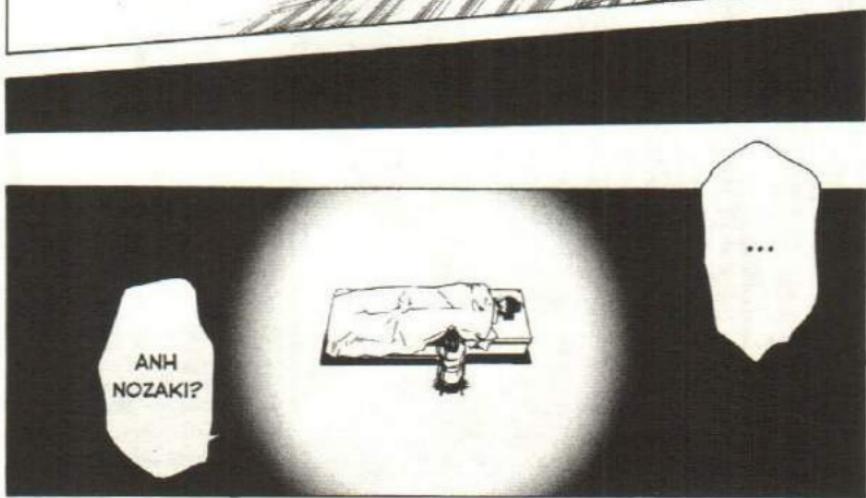
Chỉ cần
anh ấy
nhầm mình

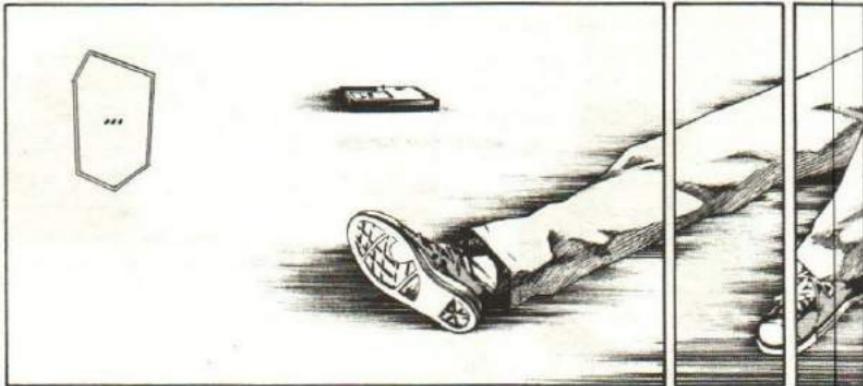

Nhưng...

TÚT

PHÚT

không còn
cô đơn...

TÚT

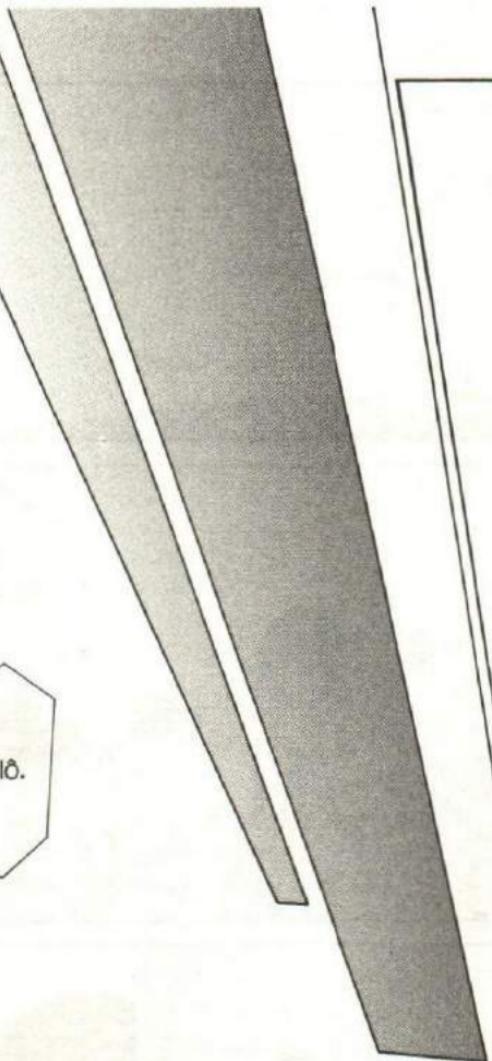
TÚT

TÚT

Không
còn
cô đơn
nữa.

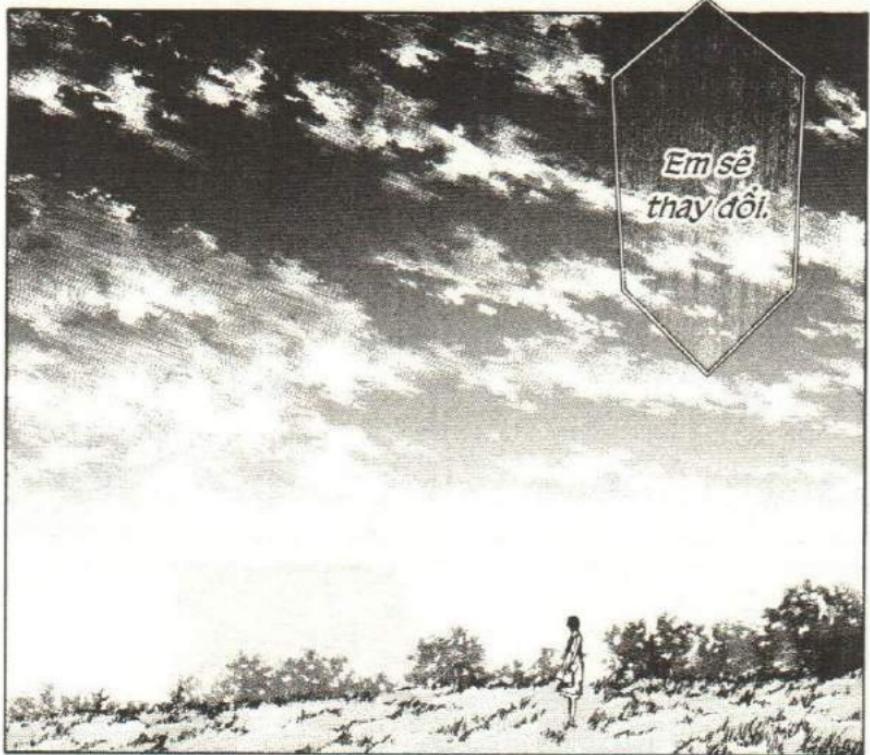
A 10.

Chj
Harada?

Em sẽ
thay đổi.

Chi
Harada...

Đó là
lần cuối
cùng

mình gọi
điện cho
chị ấy.

Sau đó
năm tháng
trôi qua,

mình đã
trưởng
thành.

có lẽ
số điện thoại
chẳng hề
quan trọng.

Giờ
ngẫm
lại,

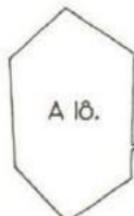

Bởi
vì...

Điện thoại
trong đầu
chi kết nối
giữa những
người đang
cần nhau.

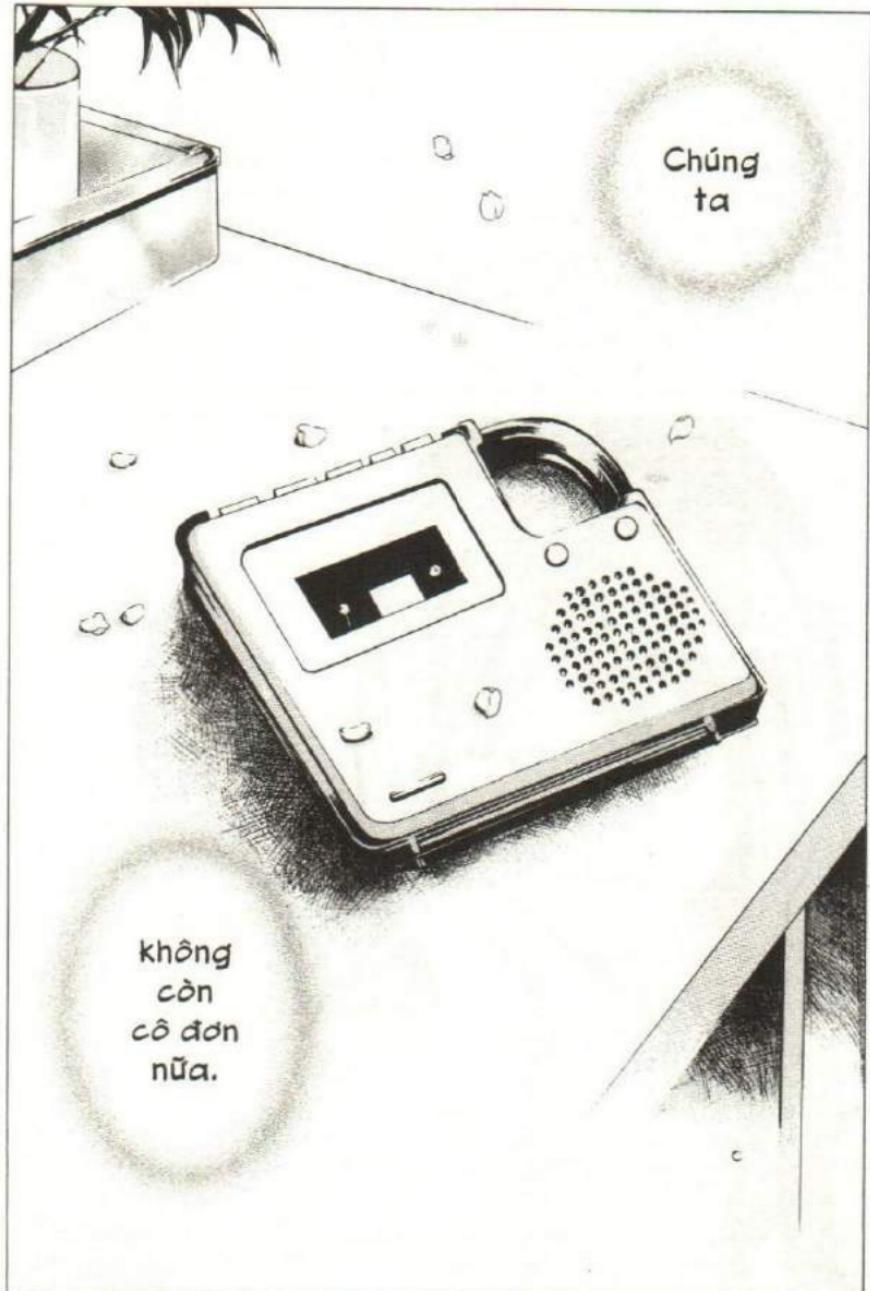

mình khi ấy
đang cần
giọng nói
của chính
bản thân.

Em không
phải kẻ
khả nghi hay
gi đâu...

Dạ...
Xin lỗi
vì tự dụng
gọi cho
chị.

Chúng
ta

Không
còn
cô đơn
nữa.

Chương 0

Năm
5 tuổi,
tôi mất
bố mẹ

trong
một vụ
tai nạn.

Tôi chỉ
còn nhớ
được

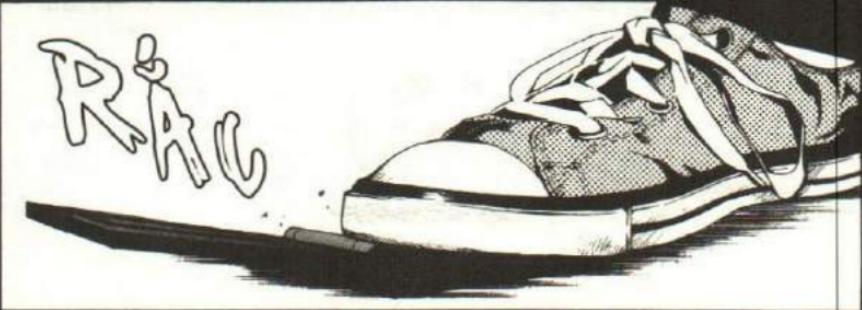
Khi tỉnh lại
tôi thấy mình
đang nằm trên
giường bệnh.

và

về mặt
lô lăng
của bà

cảm giác
bóng rát
ở hai tai.

Nếu có
người thích
đỗ tôi sửa,

tôi sẽ không
ngần ngại
cho họ.

Từ lâu
tôi đã thích
sửa chữa
những món đồ
bị hỏng.

khi nghĩ rằng
một người
như mình cũng
có giá trị...

Tôi đã
rất vui

tôi có
cảm giác
như được
cứu rỗi.

Chỉ cần
món đồ
tôi sửa mang
lại nụ cười
cho ai đó,

CÙNG
CHẲNG
CÓ LINH
KIỆN...

CÁI
ĐIỆN THOẠI
NÀY CHẮC
KHÔNG
SỬA ĐƯỢC
RỒI...

...

C
Ô
P

từ tận
đáy lòng, có
một tôi khác
không chịu
tử bò.

Nhưng

mà là bằng
ngôn từ và
giọng nói của
chính mình.

Không phải
bằng chữ viết
hay thù ngữ

Mình
muốn
nói -
chuyện!

Mình muốn
giao tiếp với
người khác!

ước muốn đó
lại như
một vết đen
lan rộng
trong tim

khiến tôi
không biết
phải làm
sao.

Những lúc
mọi người
trong lớp
trò chuyện
vui vẻ
với nhau,

Có lẽ tôi
đã dùng
ảo tưởng

TÚÚÚT

dễ bù đắp
cho uất nguyên
không thể
thành thật
này.

Nhưng

Rồi
chẳng
biết từ
khi nào

tôi đã
tưởng tượng
ra một chiếc
điện thoại
di động
trong đầu.

một lúc
nào đó

lắng nghe
giọng nói
của tôi...

sẽ có người
nói chuyện
với tôi,

Cậu
nghe
thấy
đã?

Cậu
nghe
thấy

tiếng của
tôi sao?

Lời bạt

Tôi là Otsuichi, tác giả nguyên tác của cuốn sách này.

Calling you là truyện ngắn tôi viết từ rất lâu về trước. Nhân dịp được chuyển thể thành truyện tranh, tôi cũng muốn viết đôi lời.

Tôi sáng tác nguyên tác của cuốn sách này hồi còn là sinh viên năm ba. Tôi nhớ khi đó mình đã chui vào bàn sưởi, nghĩ nội dung mất khoảng 1 tiếng, tốn vài tờ A4 để hoàn thành cốt truyện. Không ngờ loáng cái đã xong việc. Mà hôm đó là 25/12. Không hiểu sao trong cái ngày người người nhà nhà hân hoan hưởng thụ không khí lễ hội, tôi lại ở nhà một mình ăn udon ăn liền. Nếu tôi ra ngoài chơi với ai đó, có lẽ câu chuyện này đã chẳng tồn tại. Thật may vì hôm đó đã ở nhà một mình. Mà có khi câu chuyện này chất chứa lòng thù oán vì phải ở nhà một mình vào ngày hôm đó của tôi. Nguyên tác cũng là tác phẩm khiến tôi bối rối nhất trong số các tác phẩm tôi viết. Cứ nghĩ tới câu chuyện kể về đôi trai gái liên lạc với nhau bằng sóng điện từ là tôi lại quắn queo vì ngại ngùng.

Không chỉ được chuyển thể thành truyện tranh, truyện còn có cả phim. Hết nghĩ đến việc những ý tưởng tôi viết ra xuất hiện trên màn ảnh là tôi lại càng ngại ngùng.

Nhưng lần này tài hội họa siêu việt của họa sĩ Kiyohara đã quét sạch mọi cảm giác ngại ngùng của tôi. Câu chuyện rất cuốn hút nên tôi cứ ngỡ mình sẽ đọc được đến hết, nhưng cuối cùng vẫn không thể. Tôi lại quắn queo. Nét vẽ của họa sĩ Kiyohara thật sự rất tuyệt vời, tôi rất thích cậu thiếu niên đẹp trai. Nhân đây tôi cũng muốn chia sẻ vì sao nam chính trong truyện tên là Shinya. Tôi viết tác phẩm này đúng lúc đang xem phim của đạo diễn Tsukamoto Shinya nên đã mượn tên đạo diễn đặt cho nhân vật của mình.

Xin cảm ơn họa sĩ Kiyohara, cảm ơn các độc giả ủng hộ cuốn truyện tranh này.

Cuối cùng, tôi nghĩ ra câu chuyện này vì rất thích truyện ngắn *Thư tình* của tác giả Jack Finney, một ngày nào đó tôi cũng muốn viết được một tác phẩm như vậy. Sau khi đọc truyện, nếu có hứng thú hãy thử tìm đọc cả *Thư tình* nhé.

KIMINISHIKA KIKOENAI

©Otsuichi 2007

©Hiro Kiyohara 2007

First published in Japan in 2007 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.
Vietnamese translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo
and Innovative Publishing and Media Corp.,
through TOHAN CORPORATION, Tokyo.

**HỘI LUẬT GIA VIỆT NAM
NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC**

Địa chỉ: 65 Tràng Thi - Quận Hoàn Kiếm - Hà Nội

Email: nhaxuatbanhongduc@yahoo.com

Điện thoại: 024.3 9260024 Fax: 024.3 9260031

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc: BÙI VIỆT BẮC

Chịu trách nhiệm nội dung

Tổng biên tập: LÝ BÁ TOÀN

Biên tập: NGUYỄN THỊ PHƯƠNG MAI

Sửa bản in: ANH TÙNG

Chèm bản: VÂN TRANG

In 5.000 cuốn, khổ 13 x 18 cm tại Công ty Cổ phần in & DVTM Phúc An.

ĐC: Lô B2-2-6 KCN Nam Thăng Long, Bắc Từ Liêm, Hà Nội.

Đăng ký xuất bản số: 1489-2021/CXBIPH/11-27/HĐ.

Quyết định xuất bản số: 1062/QĐ-NXBHD cấp ngày 06/05/2021.

Mã số ISBN: 978-604-328-581-9. In xong và nộp lưu chiểu năm 2021.

CÔNG TY CỔ PHẦN XUẤT BẢN VÀ TRUYỀN THÔNG IPM

Trụ sở chính: 110 Nguyễn Ngọc Nại - Thanh Xuân - Hà Nội;

Email: info@ipm.vn; <http://www.facebook.com/ipmvn>,

Website: www.ipm.vn - Tel: +842432252470